

Dar Românii câtu n'au fostu uniți și nu s'au iubit unulu pe altulu, nu numai de la Turci și Tatarii au pățitu de-aceste; ci și de la Ruși și alți streini. — E bine așa? — Cum credeți voi? — Nu cum-va ați dori așa viață? —

24. Hora Unirei.

Hai să dămu mână cu mână
Cei cu inimă română,
Să'nvêrtimu hora frăției
Pe pământulu României.
Erba rea din holde pérá!
Pérá dușmanii din țéră.
Între noi să nu mai fiă
De câtu flori și veselii!
Măi Muntene, măi vecine!
Vină să te prindți cu mine
Și la viață cu unire
Și la mórte cu'nfrățire.
Unde'i unulu, nu'i putere
La nevoi și la durere.
Unde-su doi, puterea crește
Și dușmanulu nu sporește!

Amêndoi suntemu de-o mamă,
De-o făptură și de-o sémă;
Ca doi brați într'o tulpină,
ca doi ochi într'o lumină.
Amêndoi avemu unu nume,
Amêndoi o sórtă'n lume.
Eu și-su frate, tu-mi ești frate,
În noi doi unu sufletu bate;
Vin' la Milcovu cu grăbire,
Să-lu secămu dintr'o sorbire,
Ca să trecă drumulu mare
Peste-a nóstre vechi hotare,
Și să vedă Sfântulu sóre
Într'o di de serbătóre
Hora nóstră cea frățéscă
Pe câmpia Românéscă!

* * *

Sfătuirii bune. Ascultă multu și vorbește pușinu; că pentru a-césta ț'a datu Dumneșeu doé urechi și numai o gură. Cumpênesce cu mintea cele ce vrei să grăesci, și judecă bine cele ce vrei să faci. De câtu să plângi la urmă, mai bine să-ți pară réu la începutu. Nu-ți deschide ánima înaintea celoru vieleni, ca să nu cađi în cursele lor. Și nu-ți plecă urechile la cuvintele lingușitoriloru, ca să nu te înșeli. Vóbele lingușitoriloru suntu dulci, dar' aduc amărăciune.

În tótă séra cercetéză cele ce ai lucratu peste di, făcêndu socotélă de faptele tale. De-ai făcutu bine, dá laudă lui Dumneșeu pentru ajutorulu Seu; érá de-ai greșitu óre-ce, umilește-te întru așternutulu têu, și te îndreptéză dupé aceea. Nu ținê minte réulu și nu căută resplátire. Înainte de apusulu sórelui, împacă-te cu pârîșulu têu. Celu ce resplátéște réulu cu réu, este urítu înaintea lui Dumneșeu.

Sănătatea este darulu celu mai scumpu pe pământu. Pêné ce este omulu sănátosu, de tóte se bucură; érá celui slăbênogu, tóte suntu amare. Păstréză dar' sănătatea; că de-o vei perde, n'o vei câșigă éráși. Nu te opinti peste măsură la ridicatu; nu te întrece în resfáciári și sburdári. De ești ostenitu, nu bê apă rece; de ești asudatu, nu eși la recélă.

26. Mușchii. Tótă carnea corpului se împarte în câte-va sute de fășii, care sémênă ca nisce snopurele de paie; și fie-care din aceste snopurele, se numesce **mușchiu**. Acești mușchi, au fie-care câte unu nume deosebitu, dupé locul unde stau. Așa mușchii dintre cóste, se